

πατέρι τον ῥωσικὸν λαὸν περὶ ἀνορθώσεως τοῦ δικαιοῦ. — Ὁ ῥαψωδὸς προτοῦ ψάλλῃ τὸ ἔσμα τοῦτο ζητήσῃ πάντοτε συγγνώμην παρὰ τῶν περισταζομένων κυρίων διὰ τὰς ἐν αὐτῷ τοιμητὰς ἐκφράσεις.

Σ. τ. Δ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ἡ δικαιοσύνη.

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐδαμοῦ ὑπάρχει δικαιοσύνη· δικαιοσύνη οὐδαμοῦ εὐρίσκεται. Σήμερον ἡ δικαιοσύνη ζῆ ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀδικίας.

Σήμερον τὴν δικαιοσύνην κρατοῦσιν ἐν φυλακῇ οἱ πάν (οἱ ἄρχοντες). Ἡ ἀδικία παρακάθηται λίαν ἀνέτως μετὰ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς τιμῆς.

Σήμερον ἡ δικαιοσύνη μένει ὀρθία παρὰ τὸ κεντρικὸν τῆς θύρας· ἡ ἀδικία κάθηται ἐπὶ θρόνου μετὰ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ κορυφῇ τῆς τραπέζης.

Ἡ δικαιοσύνη καταπατεῖται περιφρονητικῶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, οἵτινες κινῶσιν ὑδρόμελι εἰς τὴν ἀδικίαν ἐπὶ πολυτελῶν κυπέλων.

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐδαμοῦ ὑπάρχει δικαιοσύνη· δικαιοσύνη οὐδαμοῦ εὐρίσκεται. Καὶ ὅμως ἡ δικαιοσύνη ἐν τῷ κόσμῳ δμοιάζει τὸν πατέρα μας καὶ τὴν μητέρα μας...

Ὅταν τὰ τέκνα ἀπορραπισθῶσι καὶ μείνωσιν ἄνευ προστασίας καὶ στηρίγματος, κλαίουσι· κλαίουσι, καὶ ἀγνοοῦσι τί θὰ γίνωσι. Δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ τὴν θανοῦσαν μητέρα των.

Ἡ μήτηρ! μήτηρ ἀετοπτέρυγος, ποῦ νὰ σὲ εὐρωμεν; Οὔτε νὰ σε ἀγοράσωμεν δυνάμεθα, οὔτε νὰ σε πορισθῶμεν ἄλλως.

Ἡ! ἐὰν εἶχομεν ἀγγέλων πτέρυγας, πῶς θὰ ἰπάμεθα πρὸ σοῦ!

Διότι τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἐγγίζει· καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἀδελφόν του πρέπει ἕκαστος νὰ φυλάσσεται.

Πρὸς τί νὰ προστρέχωμεν εἰς τὰ δικαστήρια;... Δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ εὐρωμεν ἐκεῖ τὴν δικαιοσύνην. Χρειάζεται χρυσὸς καὶ ἄργυρος πρὸς δεκαμὸν τῶν ἀρχόντων.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν θέλοντα καὶ νῦν εἶτι νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν δικαιοσύνην, εἴθε ὁ Θεὸς νὰ πέμψῃ ἄνωθεν εὐδαίμονας ἡμέρας!

Μόνον ἐν τῷ Θεῷ εὐρηται ἡ ἀληθὴς δικαιοσύνη. Αὐτὸς θὰ κολάσῃ τὴν ἀδικίαν, αὐτὸς θὰ καταστραφίῃ τοὺς ὑπερηφάνους!

N.

ΤΙ ΕΣΤΙ ΠΟΙΗΣΙΣ

Τί ἐστι ποίησις; ἦτον ἡ πρώτη τῆς παιδικῆς ηλικίας μου ἐρώτησις, ἡ πρώτη μου σκέψις.

Καὶ μία φωνὴ, φωνὴ μυστηριώδους μου ἐναυούριζε τὸν γλυκὺν ὕπνον, μοῦ ἔλυε τὸ ἐρατεινὸν ζήτημα.

Φῶς καὶ ἀλήθεια, καρδιά καὶ νοῦς, γενναϊό-

της καὶ ὑπερηφάνεια, ἀγάπη καὶ ἔρως, πατρὶς καὶ καθῆκον, ἰδοὺ ἡ ποίησις.

Καὶ ὁ μάρτυς πολεμιστῆς ὅταν κραδαίνῃ τὴν λόγχην, καὶ ὁ παῖς ὅταν ἐκδιώκῃ τὴν χρυσολίδα, ἡ ἀγρία τῆς τρικυμίας κραυγὴ, τὸ γλυκὺ τῆς ἀηδόνος κελάδημα, ἡ μοσχοδόλος ἀνθοδέσμη τῆς νεονύμφου, τὸ σπαραξικάρδιον νεκροφίλημα, ἰδοὺ ἡ ποίησις.

Ἐντολὴν ἔχει τὴν ἀρετὴν, ὕμνεῖ τοῦ Ἑψίστου τὴν πρόνοιαν, θαυμάζει τὴν ἁρμονίαν τῶν κόσμων, παύνει τοὺς πόνους, ταπεινώνει τοὺς ὑβριστὰς, κεραυνοβολεῖ τοὺς τυράννους, ἀγιάζει τὴν κατάραν τοῦ ἀδικουμένου.

Γ. Χ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

Ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἐλεημοσύνη παρὰ τοῖς
ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ

Παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοι ὑποχρεωμένοι ἐπὶ τῆς θρησκείας πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην, κλονισμένην παρ' αὐτοῖς εἰς εἶδος δεκατισμοῦ ἢ φορολογίας, δὲν ἐμψυχούται ὅμως ἡ ἐπαιτεία, καὶ ὁ πενόμενος Ἑβραῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ψευδῶν ἐκείνων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ πτωχοὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν προκαλοῦσι τὴν συμπάθειαν τῶν ὁμοίων των. Πᾶς ὅστις ἔχει πενήκοντα γρόσια, ὀφείλει νὰ τὰ καταστήσῃ παντὶ τρόπῳ ἐνεργά· καὶ δὲν τὰ ἔχη, δανείζεται αὐτὰ ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ τόκῳ μετριωτάτῳ ἀπὸ τοῦ Κορβανᾶ· καὶ, ἐὰν ἦν ὑγιής, ἐργάζεται ὅπως δύναται, ἀχθοφορεῖ, συλλέγει ῥάκια, ἀλιεύει· εἰς τὸν Ἑβραῖον «ἐργον οὐδὲν ὄνειδος». Κάλλιον νὰ μὴ ἐορτάσῃ τὸ σάββατον παρὰ νὰ ψωμοζήτησῃ. Ἐπειτα δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν θύραν τοῦ πλουσίου· διότι καθῆκον ἐκείνου εἶνε νὰ ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ του. Τὴν δὲ διδομένην αὐτῷ ἐλεημοσύνην δὲν δέχεται ὡς σκύβαλον, ῥιπτόμενον ἐξ ἀνάγκης εἰς τοὺς κύνας, ἀλλ' ὡς ὀφειλὴν, ὡς δάνειον, ὡς βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ οἱ διδόντες θεωροῦσιν ἐκυτοὺς διανομεῖς καὶ οἰκονόμους· διότι παρὰ τοῖς ἀληθεῖς Ἰσραηλίταις, οὐχὶ τὸ δέκατον μόνον τῆς περιουσίας ἐκάστου, καθὼς ἐκαυχᾶτο ὁ Φαρισαῖος, ἀλλὰ τὸ πέμπτον ἀνήκει δικαιοματικῶς εἰς τοὺς πτωχοὺς, οὐ μόνον Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐθνικούς. Ἡ Μισνά, ἡ ὁποία εἰς πολλὰ εἶνε συγκαταβατικωτέρα, καθὼς καὶ τὸ Ταλμούδ, προσδιορίζουσι τὸ πέμπτον, οὐχὶ τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ τοῦ κέρδους μόνον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Καὶ ὁ τρόπος δὲ τοῦ ἔλεειν ἐνεργεῖται παρ' αὐτοῖς μετὰ κρίσεως· οἱ συγγενεὶς καὶ οἰκετοὶ προηγούνται τῶν συμπολιτῶν, καὶ οὗτοι τῶν ξένων, αἱ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ αἰχμάλωτοι πάντων τῶν ἄλλων· ἡ δὲ ἀνάγκη αὐτῶν, καὶ ἰδίως τῶν γυναικῶν, εἶνε ἡ κυριωτέρα παρ' αὐτῶν ἐλεημοσύνη· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ